

דברי הנפר¹

מילים: זאב נחמה

תודה לאל

תודה לאל שאין בי נקמה
תודה לאל שרוע לא שוכן בי
תודה שלא הילכו עלי אימה
ואם עשיתי רע אני חוזר בי.

תודה לאל שיש בי רצונות
לבנות עולם שטוב יותר לחיות בו
לדאוג לילד רך ולקוות
שאף אחד אף פעם לא יפגע בו.

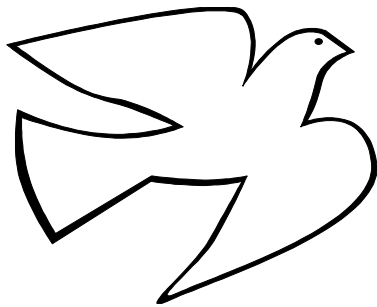
לא נוטר טינה לאיש אחר
(הוא מגייס את כל כוחות האהבה)
יש בי נשמה בלי צל של נקמה
לחיים יפים על פני האדמה.

תודה לאל שלי נתן אותך
אהבתך תשמור עלי ועל ביתנו
ויחד נלכד ולא נשכח
לדאוג גם לדורות שאחרינו.

זמן עובר והגלגל חוזר
המלחמות הורסות כאן כל חלקה טובה
תנו לאהבה להחיות את התקווה
לחיים יפים על פני האדמה.

גיליון מס 1883 * כ"א בשבט תשס"ד * 13 בפברואר 2004

כפר-הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

(המכתב מופנה לח"כ אורית נוקד)

8/2/04

מיכל/אורית שלום!

ארוע ליל שישי – כפר הנשיא

ביום ו' בלילה בשעה 02:20, פרצו 2 ערבים את גדר המערכת של הקיבוץ בסמוך לביקתה של השומר, התנפלו על השומר עם גרזנים, פצעו אותו קשה וגנבו את נשקו – אקדח. השומר חבר הקיבוץ אבי רוזנקרנץ נשוי ואב לשישה ילדים, נפצע קשה בראשו. בכוחותיו האחרונים הזעיק עזרה ופונה לבי"ח רמב"ם.

מזה שנים רבות סובל הקיבוץ משרשרת פריצות גדר, גנבות וחבלות המבוצעות ע"י בדואים מהכפר השכן – טובא זנגריה.

ישנה כאן הרגשה של הפקרות מוחלטת **אדם אינו בטוח בביתו!!!** מקרה זה מהווה עליית מדרגה שאין לעבור עליה לסדר היום. הבטחון הקיומי התערער ובמיוחד אצל אוכלוסיות פחות מוגנות: קשישים וילדים. אנחנו מבקשים התייחסות הולמת למצב החריג, המיוחד של קיבוץ כפר הנשיא. אמנם כפר הנשיא איננו ישוב קו עימות, ולכן אינו מקבל חבילת הגנה תואמת, אך לעומת זאת הוא סובל מתנאים אף קשים מאשר יישוב קו עימות מתמודד עימם בשוטף. הקיבוץ איננו יכול להגן על עצמו, ולהתמודד באופן אפקטיבי עם המצוקה הזו.

בקשתנו: עזרו לנו לקבל אמצעים מיוחדים כדי להגן על המקום ולייצר בטחון בסיסי כפי שראוי שאדם יחוש בביתו.

בברכה
 קובי לם
מנהל הקהילה

טלפון קובי בכפר הנשיא : 04 – 6914970
 טלפון נייד – 052– 721191

דבר העורכת איזה עולם

באילו מילים ניתן לתאר את מה שעבר עלינו ובמיוחד על משפחתו של אבי ר. בסוף השבוע שעבר. אחרי מקרה כזה, גם המילים רוצות כבר לנוח. לא נותר בהן הכוח לאסוף את עצמן, למצוא את המילים המתאימות לתאר את זו האיוולת.

שני בני עוולה ישמעאלים שפניהם היו רעולים ומורעלים מחמת הבושה שאין בהם, מחמת שנאת האדם שיש בהם - היכו בגרזנים מכות רצח, בן אדם. איך הם יכולים בכלל לישון בלילה, אחרי שמבצעים כזה פשע. איך הם מסוגלים לדבר עם הוריהם, ילדיהם, חברים, להסתכל במראה? אחרי שהיכו כמעט רצחו, אדם שלא הכירו, אדם מזדמן בשעה שמילא את חובתו ושמר על ילדיו משפחתו וחבריו שיוכלו לישון את הלילה בשקט, ללא הפרעה בדיוק מפני חלאות אדם כמותם שבראם השטן.

אבי, אני מתפללת בשבילך שתצא ממצב הביש אליו נקלעת, במהרה. שתחזור אל משפחתך האוהבת, שתחזור אלינו. שתחלים פיזית ונפשית. שתוכל להמשיך את חיך בלי כעס ושנאה וזיכרון רע של לילה מר ונמהר.

שתחזור אלינו אתה, בדיוק כמו שהיית תמיד, עד אותה שבת נוראית. דורית וילדים יקרים חזקו ואימצו.

ואנחנו? חייבים לעשות חשבון נפש, אין ברירה. אם לא נעזור לעצמנו אף אחד כנראה לא יעזור לנו.

השערים סביב המשק, שער הכניסה לקיבוץ, חייבים להיות תקינים, ומתוקנים. אסור ששער המשק יהיה לא שמיש - מקולקל למשך תקופה ארוכה כל כך. שמירה, לדעתי חייבת להיות ע"י מאבטח מקצועי, בנוסף לחבר משק או תושב שלנו. אם מסעדה מצוייה בעיר מסוגלת לממן מאבטח, גם קיבוץ מסוגל. שישה שקלים מבקשים מכל סועד למימון כזה. מקסימום של עשרים שקל לחודש לחבר יממנו שומר לילה מיומן ומאומן. מגיע לנו שתהיה עלינו שמירה ראויה.

יש לנו עסק עם כאלה שהם לא בני אדם, ואי אפשר לסמוך עליהם. אני לא אגיד לכם מה שסבתא שלי הייתה אומרת עליהם, אבל אמסור לכם אחד מהסיפורים שבאמטחתי, בתקווה שיתרום ויעזור לנו לתקן את העולם, שהפך להיות מקום מסוכן לחיות בו.

אלוהים ששומר על ילדי הגן, שוב לא הביט לרגע, וילדה בת 18 נלקחה מעולמנו בדמי ימיה. נהג שיכור וחסר אחריות גרם למותה של ענבר. ממש כואב הלב. מחשבתונו ולבנו עם המשפחות הכואבות.

תיקון עולם

מעשה במדען שהחליט להקדיש את חייו למען רפא את העולם מחולייו! הוא העביר ימים כלילות במעבדתו בניסיונות למצוא תשובות לספקותיו. יום אחד פלש בנו בן השבע למקום ההתבודדות שלו והציע לאביו את עזרתו. המדען

טרוד בשל ההפרעה, ניסה לשדל את הילד ללכת למקום אחר. אך הילד, בנחישות, סירב, בטענה שהוא רוצה לעזור. חיפש המדען דבר מה שיוכל לספק לילד תעסוקה, ויסיח את דעתו. הוא תלש מאחד העיתונים דף, עליו הודפסה מפת העולם, הראה לילד ושאל אותו "אתה יודע מה זה?" "זה העולם", השיב הילד בקצרה.

לקח המדען נייר דבק ומספריים ואמר לו "עכשיו זה עולם מפורק ומבולגן. נראה אם תוכל לתקן אותו". המדען היה מרוצה מעצמו, מהתושייה שתאפשר לו להמשיך במחקרו ללא הפרעה.

להפתעתו חזר אליו הילד לאחר כשעה, מחייך בגאווה ומושיט לאביו את הפאזל, מורכב ומדויק באומרו: "תראה אבא, הצלחתי לתקן את העולם!" האב היה המום: "כיצד יתכן שילד בן שבע יכול להרכיב מחדש מפה שמימיו לא ראה???" הוא בחן היטב את המוצר המוגמר וגילה שאכן הייתה זו עבודה מושלמת! כל פיסות הניר שולבו יחד, כל פיסה במקומה! הביט האב בבנו ושאל: "הרי לא ידעת איך נראה העולם, איך הצלחת בכל זאת להרכיב את המפה בדיוקנות שכזו?"

"אבא", ענה לו הילד, "אמנם לא ידעתי איך נראה העולם, אבל כאשר תלשת הדף מהחוברת, ראיתי שבצידו השני של הדף יש תמונה של אדם.

כשנתת לי לתקן את העולם - ניסיתי, אבל לא הצלחתי. כמעט התייאשתי.

אבל אז נזכרתי בתמונה של האדם מהצד השני, הפכתי את כל החתיכות

והתחלתי לתקן את האדם, שאני יודע איך הוא אמור להיות, וכך, כשהצלחתי

לתקן את האדם - הפכתי אותו וראיתי ש -

הצלחתי לתקן את עולם.

שושנה שרקי. (מחבר לא ידוע)

נזכור

את תאריכי ימי הפטירה והזיכרון במיוחד, לפי הדת היהודית אנחנו מציינים ומזכירים על פי התאריך העברי. כך היה כאן עד היום גם במקומותנו. שמועה הגיעה לאוזני שהיתה אי הבנה בנושא, שאף תורגמה כפגיעה אישית במשפחה מסוימת כאן, הם חשבו ששם בת המשפחה הושמט בטעות מרשימת ה"נזכור" שלנו. ובכן, הסיבה היא כפי שכתבתי, כי אנו מזכירים לפי התאריך העברי כשלצידו אנו מציינים גם את התאריך הלועזי. לפי דברי ריבה, זוהי כבר מורשת של מתחילת הימים.

אני מאוד מבקשת שאם למישהו מהחברים חשוב במיוחד באיזו דרך הם היו רוצים שנציין את תאריך הפטירה של היקרים לו, ידעו אותי או את ריבה בענין. אנחנו כאן רוצים גם לזכור ולהזכיר את היקרים שלנו שאינם, בדרך המכובדת והמוקירה ביותר, ושיתוף פעולה מצידכם יתרום למערכת, וימנע אי הבנות.. שנדע רק שמחות.

שושנה ש. מערכת

Dear Chaverim,

Sitting in Australia after leaving our safe little village three weeks ago and after hearing of the attack on Avi, leaves us in a dreadful nightmare which is so unreal but yet is very real and one which you dont wake up from.

Our first worry is for Avi and his family and we are sending good positive thoughts that he will recover fully. At this moment we know that he is out of danger, but as yet we dont know the extent of the injuries. Phil and Carol have been keeping us informed and will let us know the news as they receive it. After receiving this devastating news, we heard that Tamar R's daughter was killed by a drunken driver on her 18th birthday. Cruel cruel world that deals out blows that are impossible to overcome.

Our deepest sympathy is with Tamar and her family, Gusti, Mufti, Pnina and all extended family.

Although we are in Australia we are far from Tamar and family and cannot visit them and try and comfort them in their suffering, I have phoned and spoken with them. I know no words can comfort them at this moment but still we send our love compassion and caring thoughts and wish them the strength to overcome this terrible blow.

Our other worry is for the safety of our home and what the attack may mean. This will unfold in the future. We are sorry we are not with you at this time we can only send our love and positive thoughts for a better world even though it looks like an unreachable goal.

While travelling we have been experiencing the outcome of of the 9th of September on the States and Australia.

With love and good wishes to all of you,

Jeanette and Colin

בית כפר הנשיא משתתף בצערם
של

תמר ומיקי הרמן והילדים
גוסטי ריפקינד
וכל המשפחה

על מותה הטרגי של הבת/ האחות/ הנכדה

ענבר ז"ל

שנהרגה בתאונת דרכים במלבורן באוסטרליה
שלא תדעו צער.

פירורים

פקחתי את עיני, היה אז חודש שבט,
ראיתי מעלי ציפור קטנה אחת
ותכלת השמים וענן יחיד
וראיתי את ההר הירוק תמיד.

ההר הירוק כל ימות השנה
אני עוד חולם ושואל
לנשום רוחותיך כבראשונה
לשכב בצלך כרמל.

1 עם מילות השיר המופלא הזה של יורם טהרלב סיימנו ביום שישי את הטקס הצנוע לכבוד ט"ו בשבט בחוג משפחתנו. ומי היה מאמין ששיר זה יקבל כזאת משמעות לגבי חיינו למחרת, כשהתעוררנו, ושמענו את החדשות המחרידות על אבי רוזנקרנץ, שהותקף בלילה, על ידי שני רעולי פנים, בזמן ששמר עלינו בשער, ונפצע קשות. עכשיו אבי שוכב ברמב"ם ומחלים מניתוח ראש. ולנו נשאר לאחל לו החלמה מהירה מהירה, ושיתחזק וישוב אלינו מהר ככול האפשר. לדורית והילדים וכל בני המשפחה, אנחנו מחבקים אתכם ומחזקים את ידכם, שתדעו במהרה ימים של שקט ושלוה.

זהותם של שני התוקפים זוהתה, והמשטרה עוסקת בעניין ומחפשת תשובות.

1 עוד לא התאוששנו מהסיפור הקודם, כששמענו על מותה הטרגי של ענבר, נכדתה של גוסטי, שנהרגה באוסטרליה בתאונת דרכים מחרידה. לגוסטי, תמר, מיקי וכל בני המשפחה נשאר לנו רק לחבק ולחזק אתכם, ולקוות שלא תדעו עוד כאב וצער לעולם.

1 למרות המצב- במפגש הייתה אווירה נעימה ונחמדה עם אנשי לוטם. הם סיפרו לנו על הרעיון שלהם להקמת כפר אקולוגי.

חוץ מכל זה מה עוד היה לנו השבוע?

1 הייתה שביתת הרשויות, שהשאירה את התלמידים שלנו בבית לשמחתם או לצערם של ההורים. תודות לצילה שדואגת לאייש את התלתונים ולתת לילדינו מענה למשך היום.

1 ביום חמישי, למרות הגשם הסוחף, בשעה 16:00 התכנסו ילדיי מערכת הגיל הרך והוריהם בחדר האוכל לטקס ט"ו בשבט מסורתי. הילדים שלנו מצעירי הגנון עד בוגרי גן-רימון הציגו לפנינו ברוב הדר משירי החג והעונה. כיבוד היה, מצב רוח טוב היה, והמצלמות טקטקו בקצב, ואור ואושר בעיניים היה והרבה.

1 ברכות לתושבת החדשה- חגית סעדיה, שנכנסה לגור בביתה של רודה ז"ל. היא מגננת בגנון שחף. מהכרות אישית שלי עם חגית, יש בה הרבה יופי, אושר, לב רחב, וחיבה גדולה גדולה לילדים. ברוכה הבאה והתאקלמות מהירה.

1 לאור ההצלחה המשגשגת של ערב המרקים של אבלין וגבי זכיני שוב להיפגש, לשוחח, לקשקש ולנשנש על קערת מרק חם וטעים. המגוון של המרקים מדהים, חוויה גדולה לכל אלה שמגיעים, ונהנים מהמפגש. להתראות בחודש הבא...

1 יחד עם שאר הילדים שקיבלו מילגות ממרכז קלור, נמצאת גם הנכדה של רות רחמני - בתם של דנאילה ורום - יובל שיבי. הילדה בת השמונה מנגנת על פסנתר כבר ארבע שנים. כל הכבוד ויישר כוח. ולסבתא רות הגאה הרבה נחת.

1 הגיע דיווח מרמב"ם ע"י פאקס לחברי המשק (שנתלה על לוח המודעות). שחל שיפור במצבו של אבי, שכבר ירד מהמיטה, יושב, מתקשר ותודה לאל.

1 זהו להפעם- ההגדה של ט"ו בשבט מסתיימת במילים אלה, וכך אסיים את דבריי להפעם:

עולם של שלום איננו רק עולם שבו שורר שלום בין בני האדם, אלא גם עולם שבו בני האדם חיים בשלום עם העולם עצמו, עם הטבע, עם נופיו ואוצרותיו.

שבת שלום, אושר והרבה אור
ארי שטיינר ובני המשפחה

לכל החברים היקרים

אין לי מילים מתאימות (זה התפקיד של אבי) להביע את תודתנו והערכתנו על המאמצים האדירים שנעשים בכל תחום אפשרי על מנת להקל עלינו את התקופה הקשה. אבי מתקדם בצורה מטאורית ויש סיכוי טוב שימשיך "להטריד" את כולנו שוב בעתיד בכתבות, דיווחים מהשטח ופרורים.

הדרך עוד ארוכה, אבל אני מאוד אופטימית.

תודה עצומה לכולם. דורית אבי וכל המשפחה המורחבת

ימי הולדת

19/2 תמר (פרימוסט) קולינס שאול לוי (נכד של רייצ'ל ג'קסון) מאירה עדר (נכדה) עמית כץ יוסף איתם (נכד ארנברג)	16/2 איתן גדליזון תמיר ברק עמיחי איתם (מכד ארנברג) אורי יעקב (נכד וינטראוב) מורן קולינס
---	---

20/2 ארי לוי שטיינר אסא ניר (נכד)	17/2 דותן קוניגס יפעת דבולט קים קפלן גל בידק (נכד אב) נמרוד רביב (נכד בילגורי)
21/2 ריצ'רד איסטון אורה אגם	

מצל - טוב !

18/2 שאול סמברג לורנס מרקוסון שחר מרים מימרן (נכדה נמנוב) אור סולומון (נכדה)

ימי נישואין

ענת (ירון) ואלחנן כהן	19/2
<u>קרול ופאול בילגורי</u>	20/2
שולי (דיבון) ופול אטיה	21/2

נזכור

כ' בשבט תש"ן (15/2/90) מר סידני פרידלנדר
כ"א בשבט תשנ"ה (22/1/95) גב' לילי פרידמן
כ"ג בשבט תשל"ב (8/2/72) שושנה אדלשטיין
כ"ה בשבט תשס"ג (28/1/03) מר מני פקר
כ"ח בשבט תשמ"ג (16/2/88) מר אברהם רזניק

קת תרמייל, קת מקל...

בימים אלו, סיימתי לעבוד בבי"ח איכילוב לאחר 7 שנים, כדי לחזור ולעבוד ליד הבית. הכוונה לבי"ח צפת. עקב המעבר, נגזר עלי להיות בחופשה ממושכת וכדי לא להרגיז יתר על המידה את יושבי הבית, החלטתי לצאת לטיול קצר ברחבי ארץ ישראל.

יצרתי קשר עם חבר מהעבר, מתנחל עם קבלות, והצעתי את עזרתי בנושא עזרה ראשונה, החייאה ושאר ירקות שבהם אני עוסק ביום-יום. העזרה התקבלה בהתלהבות, וכך יצאתי לדרום הר-חברון. התחנה הראשונה היתה בישוב "בית חגי" - ישוב דתי הממוקם בדרום מערב העיר חברון. בישוב ישנה פנימייה לילדים שנפלטו מכל מסגרת או שהוצאו מביתם מחשש לשלומם, הילדים גרים במשפחתון שבמרכזו גר זוג עם ילדיו ומנהל את חייו בצורה רגילה ומטפל בילדים. לרוב הילדים, זו הפגישה הראשונה בחייהם עם משפחה "נורמלית", רגילה, ללא מכות, שפת דיבור ותרבות שונה ממה שחוו בחייהם הקצרים. מפגש זה טעון מאוד וקשה להישאר אדיש מול החניכים. הכוונה היתה שיעורי עזרה ראשונה, אבל מהר מאד הבנתי שהילדים מחפשים חום ודמות אבהית לשיחה וכך מצאתי את עצמי כמו "החלילן מהמלין", שמסתובב כל יום ושובל של ילדים משתרך אחרי כשהקטנים מחפשים חיבוק וחום של מבוגר. הפנימייה, או מנהליה, גאים מאוד בהישג החינוכי שאינו נמדד בתעודות בגרות וכד', אלא בכשרות לצה"ל. 15 חניכים כבר זכו להתקבל, לשרת ולהשתלב בארץ ככל אזרח.

במשך השהות הקצרה שלי, נחשפתי למצוקות אישיות של ילדים שגוברות על סיפורי הדמיון מאידך ולמשפחות צעירות שמוכנות לתת מעצמן בצורה מעוררת כבוד, שיש עדיין אידיאלים של חינוך בארץ הזו. טקס הפרידה היה במסדר שנערך שם 3 פעמים ביום ונפרדתי בחיבוק אישי מהנערים כ - 80 במספר. היה קשה לעצור את הדמעות שלהם ושלי.

משם המשכתי לישוב "עתניאל" או ליתר דיוק ל"ישיבה" שבישוב. לפני כשנה פרצו מחבלים למטבח בעת סעודת יום שישי וביצעו שם פיגוע נוראי. זו היתה הפעם הראשונה בחיי שאני נמצא ב"ישיבה" - אולם ענק שמרכזו שקוע. במבט ראשון, נראה כמו ספריית ענק שבה נטועים צעירים חסרי מנוח שמתנדנדים ומתווכחים, כל צמד בנושא אחר.

אני הוצמדתי לרועי - חייל צעיר, קצין בתותחנים, שנמצא בשלבי סיום של מסלול צבאי, שכולל צבא ולימודים וכעת נמצא ב"רגילה". הוא הגיע לבקר את החבר'ה וגם קצת להתחזק. הוא הציע לי ללמוד דף ממשנתו של רבי נחמן מברסלב, שעבורי הוא יותר כתובת על הקיר נ... נח... נח... שתמיד מרגיזה אותי - מין ברוך ג'מילי לדתיים. אחרי מס' דקות של קריאה והסבר התחלנו בהמראה - על דתיים וחילוניים, צבא, קיבוץ, אמונה באילימים. אתה ממריא וממריא (חשבתי על דודו פלמה. הוא היה חסר שם בצורה משמעותית). אני מוזמן כעת לשיעור. הסכמתי בנימוס. השיעור נראה כך - שולחן ענק שסביבו מתקבצים צעירים בני 18 ויותר ובמרכזו יושב לו הרב פורמן - דמות ציורית

שעומדת במחלוקת, בעיני הצבור הדתי המיושב, והרב מדבר ממש כמו בשעת סיפור בגן. הצעירים יושבים מוקסמים והרב מדבר על התנגשות, על קבלתהדברים ובחינתם, על הקושי בהטלת הספק ומעודד את החבר'ה הצעירים לחשוב ולא להסס. והוא מדבר על התפילה בקבר יוסף, על השכלה, על לימודי תורה ועל אלף נושאים.

בשעה 20:00 השעור נעצר ומתחילים בתפילה. האמת, אינני מאמין גדול, אבל כששומעים ציבור גדול שכזה אומר "שמע ישראל" אתה חש בכוח, בעוצמה רוחנית שקשה לתאר אותה במילים.

כמובן שבלי נקודת כפר-הנשיא, אי אפשר וצעיר אחד שואל אותי מהיכן אני. אני מספר לו והוא מיד צוהל - "גם אני הייתי שם, אפילו עבדתי בגינה של סבתא של ידידיה (בטי דוארי). אז כל אחד והזיכרון שלו מהקיבוץ.

לאחר התפילה העברתי שעור לכתת הכוננות בנושא עזרה ראשונה ותרגלנו בצורה תיאורטית תרחישים של פינוי פצועים כלקח מהפיגוע שעברו, מה לשפר? למה? וכמה?

לחלקם היה קשה לקבל שסתם התנדבתי ובאתי, והיו כאלה שהיו בטוחים ששלחו להם שב"כניק.

בשעה 22:00, אני הרוג מעייפות והחבר'ה שואלים אותי - לישון, או לשיעור נוסף? נו, מה אני אגיד? ברור שלשיעור.

אני שואל בזהירות מה הנושא והתשובה באה מיידית - האופרה במאה ה - 19 והתפתחותה - זו סדרה של שעורים. כמעט התעלפתי. הרי בקיבוץ, אם מקס יעביר שעור כזה, אני אלך?? החדר מתמלא בצעירים, אין כסא פנוי, לאורך הקירות עומדים המאחרים והרבי בני הכהן, עומד במרכז ומתחיל לדבר על האופרה, על לאומניות באיטליה של המאה ה - 19, הוא משמיע פתיחות של יצירות ומסביר על גן עדן ועל השאול במוסיקה.

הוא משמיע מוסיקה של וגנר (השם ירחם), אני צובט את עצמי, הלוא זו ישיבה ... ככה לומדים הדוסים...?? והוא מדבר על הטוב והרע, על הטבע מול המכונות, וכמובן מגיעים לדבר על טולקין ועל שר הטבעות ודמות הרב המתנדנד, משתנה לנגד עיניך ואתה מבין מדוע אותם רבנים הם מקור הערצה והשראה לנוער.

בחצות וקצת מסיימים. אני מוזמן לשינה בקרוואן עם הצעירים.

למחרת - יום חמישי, יורדים לגוש קטיף. במחסום כיסופים אנו מעוכבים. הכביש חסום ולא בגלל שביתת הרשויות, אלא חמושים מסתובבים על הציר ויש מרדף. זמן לקריאת עיתון הבוקר. בעמוד הראשון תמונתה של חנה ברט שילדה את ילדתה ה - 8, שנתיים לאחר שנפגעה בפיגוע, והיא משותקת ונעזרת בכסא גלגלים. הציר נפתח ואני מגיע לכפר דרום והתמונה מהעיתון הופכת למוחשית.

הבית עומד בכניסה לישוב, לא רחוק מהאנדרטה לזכר הילדים שנפגעו בדרכם לביה"ס. הדלת מקושטת בבלונים ושלט "ברוך שובך אמא".

האזור כמרקחה, אריק שרון הטיל את הפצצה על פינוי ישובים והכל מסתובב סביב העניין. התושבים לחוצים ואיש ללא כיפה שפתאום מגיע, מיד מסווג כאיש שב"כ. לך תסביר שאתה אפילו לא ש.ג.

ממשיכים ל"נווה דקלים" לישיבה. בכניסה לבניין ההנהלה, מונח קלף אבן הפינה ולידה מעטפת יום ראשון ועליה כתוב "במלאת שנה להריסת העיר ימית, זוכרים אותה ממשיכי הדרך - ישיבת ההסדר ימית, הבונים מחדש בנווה דקלים אשר בגוש קטיף" לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים נגדעו וארזים נחליף...". הישיבה בנויה בצורת אנדרטה של מגן דוד.

ברדיו אנו מקשיבים לדתיה - אחותו של אשר איילון שלנו, היא עונה בעוקצנות לשאלות המראיין, על פינוי ישוב של משפחה אחת, ומשווה לישוב אחר שיש בו רק משפחה אחת (חוות שיקמים). אפשר להסכים, אפשר להתנגד, אבל כמה פלפל יש בה, חבל שלא פיזרה קצת על אשר... (לא להעלב!)

הסיור נמשך לישוב "שירת הים". 20 קרונות נטועים על שפת הים, חוף משגע, צעצועים של ילדים פזורים סביב קרוואנים. מקום משגע. זה מזמין לשבת על החול, לעצום את העיניים, להקשיב לרחש המילים ולחלום על השקט. אלוהים, איזה איזור משגע. זה יכול היה להיות אם בני האדם לא היו מקלקלים אותו.

משם - ל"עצמונה" שהוא ישוב מעורב של חקלאים ושכונה קהילתית. החקלאים מאד מבוססים, מגדלים תפוחי אדמה ליצוא וכמו בכל מקום, מדברים על המים, שער הירור, בעיות היום-יום.

בישוב ישנה מכינה קדם-צבאית שגם סבלה מפיגוע. אני מגיע להתכנסות שלהם לסדר ט"ו בשבט. רב המכינה - הרב פרץ, אתה מדמיין שמנמן עם זקן, מה כבר יכול להיות? ואז אני רואה את הרב - ענק, רזה, חמוש ב"עוזון", טייס ח"א, קשה לחבר בין דמות הרב לדמות במציאות, והם פותחים את הטקס בשיר "ארץ בה נולדנו, ארץ בה נחייה, יהיה מה שיהיה" - עוצמתו של השיר כשהוא מושר בפי חבר'ה צעירים שמאמינים בתוכן... אי אפשר להישאר אדיש ...

הלילה יורד ואני מבין שמחר מתארגנת הפגנה בחוות השקמים. אני חצוי בין השקפה למעשה ולאחר יעוץ טלפוני שאני מקבל מקרני - בתי הבכורה, אני מבין שמקומי לא כאן. אנחנו נפרדים בחיבוק ממלווי ויוצא חזרה במסע אל הבית, אל השקט???

- מה יהיה השם?

- השם של מי?

- אז כן, אנחנו רוצים לבחור שם לשכונה הקהילתית החדשה שלנו .
- ולשם כך אנו מכריזים בזאת על תחרות פתוחה לכלל החברים והתושבים של כפר הנשיא.
- השכונה תבנה בתל רומן
- במהלך השבועיים הקרובים נרכז הצעות לשם להרחבה הקהילתית.
- השם יבחר ע"י צוות של 3 שופטים שימונו לצורך זה מהקיבוץ .
- המשווק (של השכונה) יהיה שותף מלא בבחירת השם.

אז אתם מוזמנים להציע שם להרחבה עד 20/2/04 ולהעבירו לתא הדואר של מעיין פלמה.

להתראות ותודה
מעיין

מהמרפאה

ענייני תחבורה - פברואר 2004:

1. אנו זקוקים ל**מתנדבים** נוספים לנסיעות בריאות שיכולים להסיע (בעיקר **בשעות הבוקר**). נא להתקשר לדורית בסו.
2. חבר שרשום במרפאה להסעה, מוזמן להתקשר לדורית למרפאה, או לסדור התחבורה לברר אם יש לו נהג, או לא.

דורית בסו

דרוש ריהוט

אני זקוקה לרהיטים עבור בית חדש לעולים, שיגיעו בסוף החודש: ספה, כורסה, שולחן אוכל ו/או קפה, כיסאות ומקרר. כמו כן מכשירי חשמל למיניהם.

התורם יבורך,

תודה מראש
שרה דבולט

ספרים חדשים בספרייה

שם הספר	שם המחבר	תיאור התוכן
<u>חרבות נגד המוות</u>	פריץ לייבר	סיפורי פנטסיה
לחיות כדי לספר	ג. ג. מארקס	ספר זכרונות
אָרצ'לי	אלזה מורנטה	רומן
הכל מואר	ג. ס. פויר	רומן
הכניסי תחת כנפך	ב. ר. קולודני	ביוגרפיה של אורה יאן
יומנו של קרישנמורטי	ז. קרישנמורטי	מפגשים עם הטבע
צופן דה וינצ'י	דן בראון	רומן מתח
אורי	משפחת כהנא	לזכרו של אורי כהנא ז"ל
חמשת האנשים שתפגוש בגן-עדן	<u>מיץ' אלבום</u>	רומן פילוסופי
משחקי זוגות	שלי יחימוביץ'	רומן
חיי פי	יאן מרטל	רומן
חברים מוחלטים	ג'ון לה-קארה	רומן מתח
פניה של סוריה	אייל זיסר	חברה, משטרה ומדינה

